ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (velkého senátu)

25. října 2005 *

Ve spojených věcech C-465/02 a C-466/02,

jejichž předmětem jsou žaloby na neplatnost na základě článku 230 ES, podané dne 30. prosince 2002,

Spolková republika Německo, zastoupená W.-D. Plessingem, jako zmocněncem, ve spolupráci s M. Loschelderem, Rechtsanwalt,

žalobkyně ve věci C-465/02,

Dánské království, zastoupené J. Moldem a J. Beringem Liisbergem, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

žalobce ve věci C-466/02,

* Jednací jazyky: němčina a dánština.

podporovaní:

Francouzskou republikou, zastoupenou G. de Berguesem a A. Colomb, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irska, zastoupeným C. Jackson, jako zmocněnkyní, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

vedlejšími účastníky,

proti

Komisi Evropských společenství, zastoupené J. L. Iglesiasem Buhiguesem a H. C. Støvlbækem, a též A.-M. Rouchaud-Joët a S. Grünheid, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

žalované,

podporované:

Řeckou republikou, zastoupenou V. Kontolaimosem a I.-K. Chalkiasem, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

vedlejším účastníkem,

SOUDNÍ DVŮR (velký senát),

ve složení V. Skouris, předseda, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas a J. Malenovský, předsedové senátů, J.-P. Puissochet, R. Schintgen, N. Colneric, S. von Bahr, J. N. Cunha Rodrigues (zpravodaj), J. Klučka, U. Lõhmus a E. Levits, soudci,

generální advokát: D. Ruiz-Jarabo Colomer,
vedoucí soudní kanceláře: K. Sztranc, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 15. února 2005,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 10. května 2005,

vydává tento

Rozsudek

1 Spolková republika Německo a Dánské království navrhují zrušení nařízení Komise (ES) č. 1829/2002 ze dne 14. října 2002, kterým se mění příloha nařízení (ES) č. 1107/96, pokud jde o název „Feta" (Úř. věst. L 277, s. 10; Zvl. vyd. 03/37, s. 195; dále jen „napadené nařízení").

Právní rámec

2 Článek 2 odstavce 1 až 3 nařízení Rady (EHS) č. 2081/92 ze dne 14. července 1992, o ochraně zeměpisných označení a označení původu zemědělských produktů a potravin (Úř. věst. L 208, s. 1; Zvl. vyd. 03/13, s. 4; dále jen „základní nařízení"), stanoví:

„1. Podle tohoto nařízení lze získat v rámci Společenství ochranu označení původu a zeměpisných označení pro zemědělské produkty a potraviny.

2. Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

a) *‚označením původu'* název regionu, určitého místa nebo ve výjimečných případech země, který se používá k označení zemědělského produktu nebo potraviny:

— které pocházejí z tohoto regionu, určitého místa nebo země,

a

— jejichž jakost nebo vlastnosti jsou převážně nebo výlučně dány zvláštním zeměpisným prostředím zahrnujícím přírodní a lidské činitele a jejichž produkce, zpracování a příprava probíhá ve vymezené zeměpisné oblasti;

b) *‚zeměpisným označením'* název regionu, určitého místa nebo ve výjimečných případech země, které se používá k označení zemědělského produktu nebo potraviny:

— které pocházejí z tohoto regionu, určitého místa nebo země,

a

— které mají určitou jakost, pověst nebo jiné vlastnosti, které lze přičíst tomuto zeměpisnému původu a jejichž produkce a/nebo zpracování a/nebo příprava probíhá ve vymezené zeměpisné oblasti.

3. Za označení původu se rovněž považují určitá tradiční zeměpisná nebo nezeměpisná označení pro zemědělský produkt nebo potravinu pocházející z regionu nebo z určitého místa, které splňují podmínky uvedené v odst. 2 písm. a) druhé odrážce."

3 Článek 3 odst. 1 téhož nařízení stanoví:

„1. Názvy, které zdruhověly, nemohou být zapsány.

Pro účely tohoto nařízení se ‚názvem, který zdruhověl' rozumí název zemědělského produktu nebo potraviny, který, přestože se váže k místu nebo regionu, kde byly tento produkt nebo potravina původně vyprodukovány nebo uvedeny na trh, se stal pro zemědělský produkt nebo potravinu běžným názvem.

Pro určení, zda název zdruhověl či ne, se přihlíží ke všem činitelům, zejména:

— ke stávající situaci v členském státě, odkud název pochází, a v oblastech spotřeby,

— ke stávající situaci v ostatních členských státech,

— k příslušným vnitrostátním předpisům a předpisům Společenství.

Pokud je na základě postupu podle článků 6 a 7 žádost o zápis zamítnuta, protože název zdruhověl, zveřejní Komise toto rozhodnutí v *Úředním věstníku Evropských společenství.*"

4 Články 5 až 7 základního nařízení stanoví postup pro zápis názvu nazvaný „běžný postup". V tomto rámci článek 7 tohoto nařízení stanoví námitkové řízení proti žádosti o zápis.

5 Podle čl. 6 odst. 3 téhož nařízení:

„Pokud nejsou ke Komisi vzneseny žádné námitky podle článku 7, zapíše se název do Rejstříku chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení vedeného Komisí, který obsahuje názvy skupin a příslušných kontrolních subjektů."

6 V souvislosti s přijetím opatření stanovených v základním nařízení stanoví článek 15 tohoto nařízení:

„Komisi je nápomocen výbor složený ze zástupců členských států, kterému předsedá zástupce Komise.

Zástupce Komise předloží výboru návrh opatření, která mají být přijata. Výbor zaujme stanovisko k návrhu ve lhůtě, kterou může předseda stanovit podle naléhavosti věci. K přijetí stanoviska se vyžaduje většina hlasů stanovená v čl. 148 odst. 2 Smlouvy, která je stanovena pro přijímání rozhodnutí, která má Rada přijímat na návrh Komise. Hlasům zástupců členských států ve výboru je přidělena váha podle uvedeného článku. Předseda nehlasuje.

Komise přijme zamýšlená opatření, jsou-li v souladu se stanoviskem výboru.

Pokud zamýšlená opatření nejsou v souladu se stanoviskem výboru nebo pokud výbor žádné stanovisko nezaujme, předloží Komise Radě neprodleně návrh opatření, která mají být přijata. Rada rozhodne kvalifikovanou většinou.

Pokud Rada nepřijme rozhodnutí do tří měsíců ode dne předložení návrhu, přijme navrhovaná opatření Komise."

7 Kromě toho článek 17 základního nařízení zavádí následující postup pro zápis, nazvaný „zjednodušený postup":

„1. Do šesti měsíců od vstupu tohoto nařízení v platnost sdělí členské státy Komisi, která u nich právně chráněná označení nebo, v případě členských států, kde není systém ochrany, která ze vžitých označení chtějí zapsat podle tohoto nařízení.

2. V souladu s postupem stanoveným v článku 15 zapíše Komise označení uvedená v odstavci 1, která odpovídají článkům 2 a 4. Článek 7 se nepoužije. Názvy, které zdruhověly, však nelze připojit.

3. Členské státy mohou zachovat vnitrostátní ochranu označení uvedených v odstavci 1 až do doby, kdy bude vydáno rozhodnutí o jejich zápisu."

8 Na základě čl. 1 bodu 15 nařízení Rady (ES) č. 692/2003 ze dne 8. dubna 2003, kterým se mění nařízení č. 2081/92 (Úř. věst. L 99, s. 1; Zvl. vyd. 03/38, s. 454), byl uvedený článek 17 zrušen, ale jeho ustanovení se nadále používají na zapsané názvy nebo názvy, u kterých byla podána žádost o zápis na základě postupu stanoveného v článku 17 před vstupem nařízení č. 692/2003 v platnost, a sice před 24. dubnem 2003.

9 Komise zavedla svým rozhodnutím 93/53/EHS ze dne 21. prosince 1992, o zřízení vědeckého výboru pro označení původu, zeměpisná označení a osvědčení o zvláštní povaze (Úř. věst. L 13, s. 16; Zvl. vyd. 03/13, s. 349), výbor, nazvaný „vědecký výbor", jehož úkolem je na žádost Komise přezkoumávat technické problémy zejména v souvislosti s uplatňováním základního nařízení.

10 Podle článku 3 tohoto rozhodnutí Komise jmenuje členy výboru z vysoce kvalifikovaných odborníků působících v oblastech uvedených v článku 2 téhož rozhodnutí. Na základě čl. 7 odst. 1 a čl. 8 odst. 1 tohoto rozhodnutí svolává zasedání uvedeného výboru zástupce Komise a tento výbor projednává žádosti o stanovisko, které předloží Komise.

Skutkový základ sporu

11 Dopisem ze dne 21. ledna 1994 požádala Řecká republika na základě článku 17 základního nařízení o zápis názvu „Feta" jako označení původu.

12 Dne 12. června 1996 přijala Komise nařízení (ES) č. 1107/96 o zápisu zeměpisných označení a označení původu podle postupu stanoveného v článku 17 nařízení Rady (EHS) č. 2081/92 (Úř. věst. L 148, s. 1; Zvl. vyd. 03/19, s. 176). Podle prvního pododstavce článku 1 tohoto nařízení byl název „Feta", uvedený v příloze tohoto nařízení v části A pod položkou „Sýry" a pod názvem členského státu „Řecko", zapsán jakožto chráněné označení původu.

13 Rozsudkem ze dne 16. března 1999, Dánsko a další v. Komise (C-289/96, C-293/96 a C-299/96, Recueil, s. I-1541), zrušil Soudní dvůr nařízení č. 1107/96 v rozsahu, v němž provedlo zápis názvu „Feta" jako chráněného označení původu.

14 V bodě 101 tohoto rozsudku Soudní dvůr prohlásil, že Komise při zápisu názvu „Feta" vůbec nepřihlédla ke skutečnosti, že kromě Řecké republiky byl tento název již po delší dobu užíván v některých dalších členských státech.

15 V bodě 102 tohoto rozsudku dospěl Soudní dvůr k závěru, že Komise, když zkoumala otázku, zda je sýr „Feta" zdruhovělým názvem, nepřihlédla řádně ke všem činitelům, které měla podle třetího pododstavce čl. 3 odst. 1 základního nařízení vzít v úvahu.

16 V návaznosti na tentýž rozsudek přijala Komise dne 25. května 1999 nařízení (ES) č. 1070/99, kterým se mění příloha nařízení č. 1107/96 (Úř. věst. L 130, s. 18; Zvl. vyd. 03/25, s. 274), které vymazalo název „Feta" z Rejstříku chráněných zeměpisných označení a označení původu, jakož i z přílohy nařízení č. 1107/96.

17 Dopisem ze dne 15. října 1999 zaslala Komise členským státům dotazník, který se týkal výroby a spotřeby sýrů nazvaných „Feta", jakož i proslulosti tohoto názvu u spotřebitelů v každém členském státě.

18 I nformace obdržené v odpovědi na tento dotazník byly předloženy vědeckému výboru, který vydal své stanovisko dne 24. dubna 2001 (dále jen „stanovisko vědeckého výboru"). V tomto stanovisku došel uvedený výbor jednomyslně k závěru, že název „Feta" není druhovým názvem.

19 Dne 14. října 2002 přijala Komise napadené nařízení. Na základě tohoto nařízení byl název „Feta" znovu zapsán jako chráněné označení původu.

20 Článek 1 tohoto nařízení stanoví:

„Název ‚Φέτα' (Feta) se podle čl. 6 odst. 3 nařízení (EHS) č. 2081/92 zapisuje do Rejstříku chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení jako chráněné označení původu (CHOP).

Název ‚Φέτα' (Feta) se připojuje do části A přílohy nařízení (ES) č. 1107/96 pod položku ‚Sýry' a ‚Řecko'".

21 Podle dvacátého bodu odůvodnění napadeného nařízení:

„(20) Podle informací zaslaných členskými státy obaly sýrů skutečně nesoucích název Feta na území Společenství často obsahují přímé nebo nepřímé odkazy na řecké území, kulturu nebo tradici přidáním textu nebo kreseb

s patrným řeckým významem, i když jsou tyto sýry vyrobeny v jiném členském státě než v Řecku. Spojení mezi názvem Feta a Řeckem je tak záměrně naznačováno a vyhledáváno jakožto součást prodejní strategie těžící z pověsti původního výrobku, což nese nebezpečí uvádění zákazníka v omyl. Obaly sýrů Feta nepocházejících z Řecka, avšak uváděných na trh ve Společenství pod tímto názvem bez jakéhokoliv přímého nebo nepřímého odkazu na Řecko, jsou v menšině a množství sýru uváděného na trh tímto způsobem představuje velmi malou část trhu Společenství."

22 Podle třicátého třetího až třicátého sedmého bodu odůvodnění tohoto nařízení:

„(33) Komise zaznamenala poradní stanovisko vědeckého výboru. Má za to, že vyčerpávající celková analýza právních, historických, kulturních, politických, sociálních, hospodářských vědeckých a technických informací oznámených členskými státy nebo vyplývajících ze šetření provedených nebo zaručených Komisí vede k závěru, že zejména nebyly splněny žádné podmínky požadované podle článku 3 nařízení (EHS) č. 2081/92 k tomu, aby název zdruhověl, a že se tedy název Feta nestal ‚názvem zemědělského produktu nebo potraviny, který, přestože se vztahuje k místu nebo regionu, kde byly tento produkt nebo potravina původně vyrobeny nebo uvedeny na trh, se stal pro zemědělský produkt nebo potravinu běžným názvem'.

(34) Vzhledem k tomu, že název Feta nebyl shledán zdruhovělým, Komise podle čl. 17 odst. 2 nařízení (EHS) č. 2081/92 ověřila, že žádost řeckých orgánů o zápis názvu Feta jako chráněného označení původu je v souladu s články 2 a 4 uvedeného nařízení.

(35) Název Feta je tradičním nezeměpisným označením ve smyslu čl. 2 odst. 3 nařízení (EHS) č. 2081/92. Pojmy ‚region' a ‚místo' uvedené v uvedeném ustanovení mohou být vykládány pouze z geomorfologického a neadministrativního hlediska, do té míry, do jaké přírodní a lidské faktory obsažené v daném výrobku překračují administrativní hranice. Podle výše uvedeného čl. 2 odst. 3 však zeměpisná oblast obsažená v označení nesmí zahrnovat celý stát. V případě názvu Feta proto bylo zaznamenáno, že zvláštní zeměpisné prostředí uvedené ve druhé odrážce čl. 2 odst. 2 písm. a) zahrnuje pouze území pevninského Řecka a oblast Lesbos; všechny ostatní ostrovy a souostroví jsou vyloučeny, neboť nezbytné přírodní a/nebo lidské faktory se na nich neuplatňují. Kromě toho bylo vytříbeno a rozvinuto administrativní vymezení zeměpisné oblasti, neboť specifikace výrobku předložené řeckými orgány obsahují povinné kumulativní požadavky: zejména oblast původu suroviny byla výrazně omezena, neboť mléko pro výrobu sýru Feta musí pocházet od ovcí a koz místních plemen odchovaných tradičním způsobem, jejichž krmivo musí být založeno na flóře nalézající se na pastvinách způsobilých regionů.

(36) Zeměpisná oblast zahrnutá v administrativním vymezení a splňující požadavky specifikace výrobku je dostatečně jednotná, aby splňovala požadavky čl. 2 odst. 2 písm. a) a čl. 4 odst. 2 písm. f) nařízení (EHS) č. 2081/92. Extenzivní pastva a stěhování stád, ústřední pro metodu chovu ovcí a koz poskytujících surovinu pro výrobu sýru Feta, jsou výsledkem staré tradice umožňující přizpůsobení změnám klimatu a jejich dopadu na dostupnou vegetaci. To vedlo ke vzniku malých domácích plemen ovcí a koz, která jsou velice houževnatá a odolná, vybavená pro přežití v prostředí, které z hlediska množství nabízí velmi málo potravy, které je však bohaté extrémně rozmanitou flórou dávající hotovému výrobku jeho vlastní zvláštní aroma a chuť. Spolupůsobení výše uvedených přírodních faktorů a specifických lidských faktorů, zejména tradiční výrobní metoda vyžadující lisování vlastní vahou, tak dalo sýru Feta jeho vynikající mezinárodní pověst.

(37) Vzhledem k tomu, že specifikace výrobku předložená řeckými orgány obsahuje všechny informace vyžadované článkem 4 nařízení (EHS) č. 2081/92 a formální analýza těchto specifikací neodhalila žádné zjevné chyby, měl by být název Feta zapsán jako chráněné označení původu.

Návrhy účastníků řízení a řízení před Soudním dvorem

23 Ve věci C-465/02 Spolková republika Německo navrhuje, aby Soudní dvůr:

— zrušil napadené nařízení;

— uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

24 Ve věci C-466/02 Dánské království navrhuje, aby Soudní dvůr:

— zrušil napadené nařízení;

— uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

25 Komise v obou věcech navrhuje, aby Soudní dvůr:

— zamítl žalobu;

— uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

26 Usneseními předsedy Soudního dvora ze dne 13. května a 3. června 2003 bylo povoleno vedlejší účastenství Francouzské republiky a Spojeného království Velké Británie a Severního Irska na podporu návrhů žalobkyň a Řecké republiky na podporu návrhů Komise.

27 Usnesením předsedy Soudního dvora ze dne 13. ledna 2005 byly věci C-465/02 a C-466/02 spojeny pro účely ústní části řízení a rozsudku.

K přípustnosti

28 Řecká vláda uplatňuje, že žaloby Spolkové republiky Německo a Dánského království byly podány po lhůtě. Napadené nařízení bylo zveřejněno dne 15. října 2002. Vzhledem k tomu, že žaloby byly podány až dne 30. prosince 2002, nebyla dodržena lhůta dvou měsíců stanovená v pátém pododstavci článku 230 ES.

29 Tento argument nemůže být přijat. V souladu s čl. 81 odst. 1 jednacího řádu totiž začíná lhůta pro podání žaloby běžet až od konce čtrnáctého dne po zveřejnění dotčeného aktu. Tato lhůta se prodlužuje o jednotnou lhůtu deseti dnů z důvodu vzdálenosti stanovenou v čl. 81 odst. 2 jednacího řádu. S přihlédnutím k těmto pravidlům byly projednávané žaloby podány ve lhůtě.

K věci samé

K prvnímu žalobnímu důvodu

30 Německá vláda poukazuje na porušení jednacího řádu výboru, který je stanoven v článku 15 základního nařízení (dále jen „regulativní výbor"), jakož i na porušení nařízení Rady č. 1 ze dne 15. dubna 1958, o užívání jazyků v Evropském hospodářském společenství (Úř. věst. 1958, 17, s. 385; Zvl. vyd. 01/01, s. 5). Dokumenty, které měly být zkoumány na zasedání regulativního výboru dne 20. listopadu 2001, nebyly německé vládě zaslány čtrnáct dnů před tímto zasedáním, ani jí nebyly zaslány v německém jazyce.

31 Podle informací předložených Soudnímu dvoru neměl ještě regulativní výbor v okamžiku uvedeného zasedání k dispozici svůj jednací řád. Je tedy třeba vycházet ze Vzorového jednacího řádu – rozhodnutí Rady 1999/468/ES (Úř. věst. 2001, C 38, s. 3; Zvl. vyd. 01/03, s. 124).

32 Podle čl. 3 odst. 1 a odst. 2 tohoto Vzorového jednacího řádu:

„1. Svolání, program jednání, jakož i návrhy opatření, ohledně kterých je výbor požádán o stanovisko, a všechny ostatní pracovní dokumenty zašle předseda členům výboru v souladu s čl. 13 odst. 2 zpravidla nejpozději čtrnáct kalendářních dnů před konáním zasedání [...].

2. V naléhavých případech a když mají být přijímaná opatření okamžitě uplatňována, může předseda na žádost člena výboru nebo ze své vlastní iniciativy zkrátit lhůtu pro zaslání uvedenou v předcházejícím odstavci až na pět kalendářních dnů před konáním zasedání [...]." *(neoficiální překlad)*

33 Článek 3 nařízení č. 1 stanoví:

„Texty zasílané orgánem členskému státu nebo osobě podléhající jurisdikci členského státu se sepisují v jazyce tohoto členského státu."

34 Je nesporné, že Komise zaslala e-mailem ze dne 9. listopadu 2001 německé vládě svolání zasedání regulativního výboru na 20. listopadu 2001. Toto svolání stanoví jako první bod programu jednání výměnu názorů o spisu „Feta". Komise připojila k tomuto e-mailu dvě přílohy, obě vyhotovené v angličtině a francouzštině. Jedna z těchto příloh shrnula odpovědi členských států na dotazník Komise ze dne 15. října

1999, který se týkal výroby, spotřeby a proslulosti sýru Feta. Druhá příloha obsahovala předběžný návrh stanoviska vědeckého výboru k uvedenému spisu.

35 Na zasedání regulativního výboru dne 20. listopadu 2001 požádala německá delegace o německou verzi těchto dvou příloh. Je nesporné, že ji nikdy neobdržela.

36 I za předpokladu, že neexistence německé verze těchto dvou příloh není v souladu s článkem 3 nařízení č. 1, taková vada by nemohla vést ke zrušení napadeného nařízení.

37 Taková vada řízení by totiž mohla vést ke zrušení aktu přijatého na konci řízení pouze tehdy, pokud by řízení mohlo mít v případě neexistence této vady jiný výsledek (viz v tomto smyslu rozsudky ze dne 29. října 1980, Van Landewyck a další v. Komise, C-209/78 až C-215/78 a C-218/78, Recueil, s. 3125, bod 47; ze dne 20. října 1987, Španělsko v. Komise, C-128/86, Recueil, s. 4171, bod 25, a ze dne 21. března 1990, Belgie v. Komise, zvaný „Tubemeuse", C-142/87, Recueil, s. I-959, bod 48).

38 Avšak na příslušném zasedání regulativní výbor přistoupil pouze k diskusi u kulatého stolu ohledně spisu „Feta" a výsledků dotazníku Komise. Tento výbor zkoumal návrh nařízení až později, na svém zasedání dne 16. května 2002. Nicméně při této příležitosti se uvedenému výboru nepodařilo dosáhnout kvalifikované většiny hlasů potřebné k přijetí návrhu. Ani Rada nemohla na svém zasedání dne 27. června 2002 přijmout návrh nařízení se stejným předmětem, a to rovněž z důvodu chybějící kvalifikované většiny. Na obou těchto zasedáních Spolková republika Německo hlasovala proti předloženému návrhu. I kdyby tento členský stát

disponoval na zasedání dne 20. listopadu 2001 německou verzí obou dotčených dokumentů, nemohl by se proti uvedenému návrhu postavit účinněji.

39 Vzhledem k tomu, že Rada nařízení nepřijala, přijala Komise napadené nařízení sama v souladu s pátým pododstavcem čl. 15 základního nařízení. Tento orgán měl tedy právo přijmout navrhovaná opatření na svou vlastní odpovědnost.

40 Za těchto podmínek nemůže mít na přijaté konečné opatření žádný vliv skutečnost, že ke svolání zasedání regulativního výboru na dne 20. listopadu 2001 došlo méně než čtrnáct dnů před konáním tohoto zasedání a že na něm nebyla dostupná německá verze obou dotčených dokumentů.

41 V důsledku toho je třeba zamítnout první žalobní důvod.

K druhému žalobnímu důvodu

42 Německá vláda tvrdí, že byl porušen čl. 2 odst. 3 základního nařízení. Slovo „Feta" pochází z italštiny a znamená „plátek". Do řeckého jazyka bylo převzato v XVII. století. Název „Feta" se užívá nejenom v Řecku, ale také v jiných zemích Balkánu a Středního východu pro označení sýru v solném láku. Komise nepřávem zkoumala

v bodech odůvodnění napadeného nařízení, zda se název „Feta" stal druhovým názvem. Jelikož toto slovo je zaprvé nezeměpisným pojmem, měla Komise prokázat, že toto slovo získalo zeměpisný význam, a to takovým způsobem, že se nevztahuje na celé území členského státu. Následně část oblasti uvedená řeckou vládou v její žádosti o zápis je vytvořena uměle, neopírá se ani o tradici, ani o obecně přijímaný názor. Kromě toho jakost nebo vlastnosti sýru Feta nejsou převážně nebo výlučně dány zeměpisným prostředím; tvrzení uvedená v třicátém šestém bodě odůvodnění napadeného nařízení se neopírají ani o žádost řecké vlády o zápis, ani o zjištění vědeckého výboru. Konečně, neexistuje vazba mezi zeměpisnou oblastí produkce a zeměpisnou oblastí přípravy, což vyplývá jak z řeckých právních předpisů, tak z okolnosti, že Komise poskytuje podporu produkci sýru Feta na Egejských ostrovech.

43 Dánská vláda tvrdí, že název „Feta" nesplňuje podmínky nezbytné k tomu, aby mohl být zapsán jako tradiční nezeměpisné označení v souladu s čl. 2 odst. 3 základního nařízení. V tomto ohledu má uvedená vláda za to, že je na prvním místě věcí žadatelského státu a na druhém místě Komise, aby prokázaly, že jsou splněny podmínky zápisu označení původu jako tradičního nezeměpisného označení. Podle této vlády zeměpisná oblast v projednávaném případě označená pro účely zápisu, a sice pevninské Řecko a oblast Lesbos, zahrnuje téměř celé Řecko a nebyl podán žádný objektivní důvod pro odůvodnění, v čem se regiony, které byly z označení vyloučeny, odlišují od této oblasti. Dánská vláda upřesňuje, že požadované výlučné spojení mezi sýrem Feta a zeměpisnou oblastí označenou v žádosti jednoduše neexistuje z důvodu, že sýr Feta pochází z celého Balkánu a nejenom z Řecka. Označená zeměpisná oblast vykazuje mnoho rozdílů v klimatické a morfologické rovině a existují četné druhy řeckého sýru Feta, jejichž chuť je rozdílná. Mezinárodní pověst sýru Feta nemůže být jasně a přímo přičtena označené zeměpisné oblasti, ale přičítá se z velké části rozsáhlé produkci a vývozu jiných států, jako je Dánské království, během druhé poloviny XX. století.

44 Francouzská vláda, která vstoupila do řízení jako vedlejší účastník na podporu německé a dánské vlády, uvádí, že slovo „Feta", které v italštině znamená „plátek", není zeměpisným označením. V důsledku toho jsou použitelná ustanovení čl. 2 odst. 3 základního nařízení. Tato ustanovení odkazují na druhou odrážku čl. 2 odst. 2 písm. a) téhož nařízení, z něhož vyplývá, že název „Feta" může být zapsán jako chráněné označení původu jen tehdy, když jakost nebo vlastnosti tohoto výrobku jsou převážně nebo výlučně dány zvláštním zeměpisným prostředím zahrnujícím přírodní a lidské činitele a když produkce, zpracování a příprava probíhá ve vymezené zeměpisné oblasti. Avšak jednak v rozporu s čl. 2 odst. 2 tohoto nařízení představuje zeměpisná oblast produkce sýru Feta v Řecku téměř celé území Řecké republiky a jednak se sýr Feta vyrábí mimo řecké území, zejména ve Francii, za podmínek srovnatelných s podmínkami, které převládají v Řecku. Díky dotacím od Společenství se totiž francouzským sýrárnám podařilo přizpůsobit řemeslné postupy průmyslové výrobě a tyto sýrárny v současnosti vyrábí mezi 10 000 a 12 000 tunami sýru Feta ročně. Tato dvě zjištění jsou překážkou zápisu názvu Feta jako chráněného označení původu ve prospěch Řecké republiky.

45 Vláda Spojeného království vstoupila do řízení rovněž jako vedlejší účastník na podporu německé a dánské vlády, aniž by podala vyjádření.

46 V projednávaném sporu je nesporné, že pojem „Feta" je odvozen od italského slova „fetta", které znamená „plátek" a řecký jazyk ho přijal v XVII. století. Je rovněž nesporné, že „Feta" není názvem regionu, místa nebo země ve smyslu čl. 2 odst. 2 písm. a) základního nařízení. Tento název tedy nemůže být zapsán jako označení původu na základě tohoto ustanovení. Nanejvýš může být zapsán na základě čl. 2

odst. 3 základního nařízení, který rozšiřuje definici označení původu zejména na určitá tradiční nezeměpisná označení.

47 Právě na tomto základě byl pojem „Feta" zapsán jako označení původu napadeným nařízením. Podle třicátého pátého bodu odůvodnění tohoto nařízení „je [n]ázev Feta tradičním nezeměpisným označením ve smyslu čl. 2 odst. 3 [základního] nařízení".

48 Aby bylo tradiční nezeměpisné označení chráněno na základě tohoto posledně uvedeného ustanovení, musí označovat zejména produkt nebo potravinu, která „pochází z regionu nebo z určitého místa".

49 Kromě toho čl. 2 odst. 3 základního nařízení vyžaduje, přičemž se odvolává na druhou odrážku čl. 2 odst. 2 písm. a) téhož nařízení, aby jakost nebo vlastnosti zemědělského produktu nebo potraviny byly převážně nebo výlučně dány zeměpisným prostředím zahrnujícím přírodní a lidské činitele a aby produkce, zpracování a příprava tohoto produktu nebo potraviny proběhla ve vymezené zeměpisné oblasti.

50 Ze znění těchto dvou ustanovení vyplývá, že místo nebo region uvedené ve zmíněném čl. 2 odst. 3 musí být vymezeno jako zeměpisné prostředí, zahrnující přírodní a lidské činitele a schopné propůjčit zemědělskému produktu nebo potravině své zvláštní vlastnosti. Uvedená oblast původu musí tedy vykazovat homogenní přírodní činitele, které ji vymezují ve vztahu k sousedním oblastem (viz v tomto smyslu rozsudek ze dne 20. února 1975, Komise v. Německo, C-12/74, Recueil, s. 181, bod 8).

51 S ohledem na tato různá kritéria je třeba zkoumat, zda definice regionu původu obsažená v napadeném nařízení je v souladu s požadavky čl. 2 odst. 3 základního nařízení.

52 Protože Komise za tímto účelem vycházela z řeckých právních předpisů v této věci, je namístě připomenout, že článek 1 řecké ministerské vyhlášky č. 313025 ze dne 11. ledna 1994, o uznání chráněného označení původu (CHOP) sýru Feta, stanoví:

„1. Označení ‚Feta' je uznáno jako chráněné označení původu (CHOP) pro bílý sýr v solném láku, který je tradičně vyráběn v Řecku, konkrétně (‚syngekrimena') v regionech uvedených v odstavci 2 tohoto článku, z ovčího mléka nebo ze směsi tohoto mléka s kozím mlékem.

2. Mléko užívané pro výrobu sýru ‚Feta' musí pocházet výlučně z regionů Makedonie, Thrákie, Épiru, Thesálie, středního Řecka, Peloponésu a z oblasti (‚nomomu') Lesbos."

53 Zeměpisná oblast takto vymezená pro produkci sýru Feta zahrnuje výlučně pevninskou část Řecka, jakož i oblast Lesbos. Z této zeměpisné oblasti jsou vyloučeny ostrov Kréta, jakož i určitá řecká souostroví, a sice Sporády, Kyklády, Dodékany a Iónské ostrovy.

54 Území vyloučená z této zeměpisné oblasti nemohou být považována za zanedbatelná. Oblast vymezená vnitrostátní právní úpravou pro produkci sýra pod názvem

„Feta" tedy nepokrývá celé území Řecké republiky. Není proto nezbytné zkoumat, zda čl. 2 odst. 3 základního nařízení umožňuje, aby zeměpisná oblast vlastní názvu mohla pokrývat území státu v plném rozsahu.

55 Je nicméně namístě zkoumat, zda byla tato oblast vymezena uměle.

56 V tomto ohledu upřesňuje čl. 2 odst. 1 písm. e) ministerské vyhlášky č. 313025, že: „mléko užívané pro výrobu sýru Feta musí pocházet od ovcí a koz místních plemen odchovaných tradičním způsobem a přizpůsobených regionu výroby sýru Feta a jejich krmivo musí být založeno na flóře uvedeného regionu".

57 Z infomací předložených Soudnímu dvoru a zejména ze specifikací výrobku, které řecká vláda zaslala Komisi dne 21. ledna 1994 za účelem zápisu názvu Feta jako označení původu, vyplývá, že účelem tohoto ustanovení ve spojení s článkem 1 téže ministerské vyhlášky je vymezit uvedenou zeměpisnou oblast zejména ve vztahu ke geomorfologickým podmínkám, a sice hlavně horskému nebo polohorskému charakteru území, ve vztahu ke klimatickým podmínkám, a sice mírným zimám, teplým létům a dlouhým dobám slunečního svitu, jakož i ve vztahu k botanickým podmínkám, a sice typické flóře Balkánského středohoří.

58 Tyto skutečnosti dostatečně poukazují na to, že tato oblast vykazuje homogenní přírodní činitele, které ji odlišují od sousedních oblastí. Ze spisu vyplývá, že oblasti Řecka vyloučené z vymezené oblasti nevykazují stejné přírodní činitele jako tato oblast. Jeví se tedy, že oblast vymezená v projednávaném případě nebyla vymezena uměle.

59 Co se týče právní úpravy Společenství v oblasti podpor výroby sýru Feta na Egejských ostrovech, je pravda, že čl. 6 odst. 2 nařízení Rady (EHS) č. 2019/93 ze dne 19. července 1993, kterým se zavádějí zvláštní opatření pro menší ostrovy v Egejském moři týkající se některých zemědělských produktů (Úř. věst. L 184, s. 1; Zvl. vyd. 03/14, s. 338), stanovil, než jej pozměnil čl. 1 bod 4 nařízení Rady (ES) č. 442/2002 ze dne 18. února 2002 (Úř. věst. L 68, s. 4; Zvl. vyd. 03/35, s. 260), podporu „soukromého skladování místně vyráběného: sýru Feta, nejméně dva měsíce starého [...]".

60 Toto ustanovení ukazuje, že sýr Feta je rovněž vyráběn na menších ostrovech v Egejském moři.

61 Komise kromě toho ve svých vyjádřeních před Soudním dvorem potvrdila, že sýr Feta skutečně pochází z místní výroby na některých menších ostrovech v Egejském moři.

62 Nicméně Komise zároveň upřesnila, že tyto ostrovy správně spadají pod oblast Lesbos.

63 Uvedená oblast je přitom částí zeměpisné oblasti definované vnitrostátní právní úpravou, která vymezuje oblast výroby sýru Feta.

64 Z toho vyplývá, že čl. 6 odst. 2 nařízení č. 2019/93 je v souladu s definicí zeměpisné oblasti výroby sýru Feta předepsanou vnitrostátní právní úpravou a uvedenou

v žádosti o zápis tohoto názvu, zatímco argument v opačném smyslu vznesený německou vládou se jeví jako neodůvodněný.

65 Žalobci uplatňují, že jakost a vlastnosti sýru Feta nejsou převážně nebo výlučně dány vymezeným zvláštním zeměpisným prostředím, jak vyžaduje druhá odrážka čl. 2 odst. 2 písm. a) základního nařízení.

66 Třicátý šestý bod odůvodnění napadeného nařízení nicméně uvádí řadu činitelů, které poukazují na to, že vlastnosti sýru Feta jsou dány převážně vymezeným zeměpisným prostředím. V rozporu s tím, co tvrdí německá vláda, je toto vyjádření podpořeno specifikacemi výrobku předloženými řeckou vládou, které podrobně vypočítávají přírodní a lidské činitele, které poskytují sýru Feta jeho zvláštní vlastnosti.

67 K těmto činitelům patří doba slunečního svitu, výkyvy teploty, praxe stěhování stád, extenzivní pastva a flóra.

68 Žalobci neprokázali, že posouzení tohoto předmětu Komisí je neopodstatněné.

69 Žalobní důvod vycházející z porušení čl. 2 odst. 3 základního nařízení musí být tedy zamítnut jako neopodstatněný.

K třetímu žalobnímu důvodu

70 Německá vláda tvrdí, že napadené nařízení porušuje čl. 3 odst. 1 základního nařízení. „Feta" je druhovým názvem ve smyslu tohoto čl. 3 odst. 1. Komise řádně nepřihlédla ke všem činitelům, zejména k výrobě sýru Feta v jiných členských státech než je Řecko, ke spotřebě sýru Feta mimo Řecko, k vnímání spotřebitelů, vnitrostátním právním úpravám a právní úpravě Společenství, jakož i k dřívějším posouzením Komise. Nebezpečí záměny ze strany spotřebitele uplatněné ve dvacátém bodě odůvodnění napadeného nařízení nemůže zakládat ochranu názvu „Feta", protože klamavá obchodní úprava výrobku vůbec nesouvisí s otázkou, zda pojem je druhový nebo zda se jedná o označení původu.

71 Kromě toho podle této vlády není zjištění, že název „Feta" nezdruhověl, dostatečně odůvodněné ve smyslu článku 253 ES, přičemž odkaz na poradní stanovisko jednoho výboru je v tomto ohledu nedostatečný.

72 Podle dánské vlády přijala Komise napadené nařízení v rozporu s čl. 3 odst. 1 a čl. 17 odst. 2 základního nařízení vzhledem k tomu, že pojem „Feta" je druhovým názvem. Podle této vlády, když byl název od počátku druhovým nebo zdruhověl následně, ponechává si provždy nezvratitelně tuto vlastnost. Je věcí žadatelského státu a na druhém místě Komise, aby prokázaly, že nezeměpisný název není druhový.

73 Dánská vláda ještě zdůrazňuje, že Feta, ať už se jedná o název nebo o produkt, nepochází specificky z Řecka. Tradiční oblast spotřeby a produkce je rozšířena ve vícero balkánských zemích. Řecká republika sama dovážela, produkovala, spotřebovávala a vyvážela sýr pod názvem „Feta", což zahrnovalo sýr Feta vyráběný z kravského mléka. Je pravděpodobné, že řečtí spotřebitelé mají po mnoha letech název za druhový. Kromě toho v jiných členských státech v rámci i mimo

Společenství, ve kterých je sýr Feta spotřebováván a produkován ve velkém množství, mají spotřebitelé název Feta za druhový. Mimo svou oblast původu je sýr Feta v řadě členských států a třetích zemí předmětem legální produkce a uvádění na trh.

74 Výroba a uvádění sýru Feta na dánský trh stále nejsou podle dánské vlády v žádném rozporu s tradičně a poctivě uplatňovanými zvyklostmi a nevytvářejí ani skutečné nebezpečí záměny, protože dánská právní úprava zavedla již v roce 1963 název „Dánská Feta". Skutečnost, že Feta je druhovým názvem, vyplývá z množství předpisů a aktů zákonodárce Společenství, včetně Komise.

K druhovému charakteru názvu

75 Je třeba připomenout, že podle třetího pododstavce čl. 3 odst. 1 základního nařízení:

„Pro určení, zda název zdruhověl, či nikoli, se přihlíží ke všem činitelům, zejména:

— ke stávající situaci v členském státě, odkud název pochází, a v oblastech spotřeby,

— ke stávající situaci v ostatních členských státech,

— k příslušným vnitrostátním předpisům a předpisům Společenství."

76 Co se týče argumentu vzneseného dánskou vládou, podle kterého pojem „Feta" označuje druh sýru původem z Balkánu, je nesporné, že bílé sýry v solném láku jsou již dlouhou dobu vyráběny nejen v Řecku, ale i v různých zemích Balkánu a Jihovýchodní Středomořské oblasti. Nicméně, jak je uvedeno v bodě B písm. a) stanoviska vědeckého výboru, tyto sýry jsou v těchto zemích známé pod jinými názvy, než je „Feta".

77 Co se týče situace výroby v samotné Řecké republice, dánská vláda tvrdí, aniž by to bylo popřeno, že až do roku 1988 byl sýr vyráběný z kravského mléka podle jiných metod, než jsou tradiční řecké výrobní metody, dovážen do Řecka pod názvem „Feta" a že až do roku 1987 byl sýr Feta vyráběn na území tohoto členského státu podle netradičních metod a zejména z kravského mléka.

78 Je třeba uznat, že pokud by se takové postupy ještě udržely, mohly by názvu „Feta" propůjčit druhový charakter. Nicméně je namístě uvést, že ministerskou vyhláškou č. 2109/88 ze dne 5. listopadu 1988, o schválení nahrazení článku 83 „Sýrové výrobky" v zákoně o potravinách, bylo stanoveno vymezení zeměpisné oblasti produkce založené na tradičních zvyklostech. V roce 1994 kodifikovala ministerská vyhláška č. 313025 všechny předpisy použitelné na sýr Feta. Přitom veškerá tato právní úprava vytvořila novou situaci, ve které již nemůže k takovým postupům dojít.

79 Ve vztahu k situaci výroby v jiných členských státech je třeba připomenout, že Soudní dvůr rozhodl v bodě 99 výše uvedeného rozsudku Dánsko a další v. Komise, že skutečnost, že produkt byl pod názvem v některých členských státech legálně uváděn na trh, může představovat faktor, který musí být zohledněn při posouzení, zda tento název zdruhověl ve smyslu čl. 3 odst. 1 základního nařízení.

80 Komise kromě toho připouští, že výroba sýru Feta existuje v některých jiných členských státech než v Řecké republice, a sice v Dánském království, Spolkové republice Německo a ve Francouzské republice. Podle třináctého až sedmnáctého bodu odůvodnění Řecká republika vyrábí kolem 115 000 tun ročně. V roce 1998 bylo v Dánsku vyrobeno téměř 27 640 tun. V letech 1988 až 1998 se francouzská výroba pohybovala mezi 7 960 tunami a 19 964 tunami. Co se týče německé výroby, tato se od roku 1985 pohybovala mezi 19 757 a 39 201 tunami.

81 Ze stejných bodů odůvodnění vyplývá, že výroba sýru Feta byla zahájena v roce 1972 v Německu, v roce 1931 ve Francii a ve třicátých letech v Dánsku.

82 Navíc je nesporné, že takto vyráběný sýr mohl být uváděn na trh zcela legálně, a to i v Řecku, nejméně do roku 1988.

83 I když tato výroba byla poměrně významná a její doba je podstatná, je namístě zdůraznit, jak to učinil vědecký výbor v první odrážce závěrů svého stanoviska, že výroba sýru Feta zůstala soustředěna v Řecku.

84 Kromě toho skutečnost, že produkt byl vyráběn legálně v jiných členských státech než v Řecké republice, je jen jedna ze skutečností, ke kterým musí být přihlédnuto v souladu s čl. 3 odst. 1 základního nařízení.

85 Vzhledem ke spotřebě sýru Feta v různých členských státech oproti jeho produkci je třeba uvést, že z devatenáctého bodu odůvodnění napadeného nařízení vyplývá, že více než 85 % spotřeby sýru Feta ve Společenství na osobu ročně se uskutečňuje v Řecku. Jak poznamenal vědecký výbor, spotřeba sýru Feta je tedy soustředěna v tomto členském státu.

86 Informace poskytnuté Soudnímu dvoru poukazují na to, že většina spotřebitelů v Řecku má za to, že název „Feta" má zeměpisný, a nikoli druhový význam. Naopak se zdá, že v Dánsku většina spotřebitelů tvrdí, že tento název má druhový význam. Soudní dvůr nedisponuje průkaznými údaji co se týče jiných členských států.

87 Poznatky předložené Soudnímu dvoru rovněž ukazují, že v jiných členských státech než v Řecku je sýr Feta běžně uváděn na trh s obaly odkazujícími na řeckou kulturní tradici a civilizaci. Z toho lze oprávněně dovodit, že spotřebitelé v těchto členských státech vnímají sýr Feta jako sýr spojený s Řeckou republikou, i když byl ve skutečnosti vyroben v jiném členském státě.

88 Tyto různé poznatky týkající se spotřeby sýru Feta v členských státech poukazují na to, že název „Feta" není druhovým názvem.

89 Co se týče argumentu německé vlády, který se týká druhé věty dvacátého bodu odůvodnění napadeného nařízení, z bodu 87 tohoto rozsudku vyplývá, že není nesprávné tvrdit, co se týče spotřebitelů v jiných členských státech než v Řecké

republice, že: „[...] spojení mezi názvem Feta a Řeckem je tak záměrně navozováno a vyhledáváno jakožto součást prodejní strategie těžící z pověsti původního výrobku, což vytváří nebezpečí záměny ze strany spotřebitele".

90 Argument v opačném smyslu vznesený německou vládou není tedy odůvodněný.

91 Co se týče vnitrostátních právních úprav, je třeba zohlednit, že podle osmnáctého a třicátého prvního bodu odůvodnění napadeného nařízení jsou Dánské království a Řecká republika mezi členskými státy jedinými, které měly v té době ohledně sýru Feta zvláštní právní úpravu.

92 Dánská právní úprava neuvádí „Feta", ale „Dánská Feta", což napovídá, že v Dánsku si ponechal název „Feta" bez dalšího přívlastku svůj řecký význam.

93 Kromě toho, jak Soudní dvůr konstatoval v bodě 27 výše uvedeného rozsudku Dánsko a další v. Komise, název Feta byl chráněn dohodou mezi Rakouskou republikou a Řeckým královstvím, která byla uzavřena dne 20. června 1972 na základě dohody ze dne 5. června 1970 mezi těmito dvěma státy týkající se ochrany označení výskytu, označení původu a názvů zemědělských, řemeslných a průmyslových výrobků (BGBl. 378/1972 a 379/1972). Od té doby je užívání tohoto názvu v Rakousku vyhrazeno pouze pro řecké výrobky.

94 Z toho vyplývá, že příslušné vnitrostátní právní úpravy v plném rozsahu poukazují na to, že název „Feta" není druhový.

95 Co se týče právní úpravy Společenství, je název Feta nepochybně používán bez jakéhokoliv upřesnění, co se týče členského státu původu, v nomenklatuře Společného celního sazebníku a právní úpravě Společenství týkající se vývozních náhrad.

96 Nicméně tato posledně uvedená právní úprava a celní nomenklatura se používají v celní oblasti a nemají za cíl upravovat práva z průmyslového vlastnictví. Jejich ustanovení nejsou tedy v této souvislosti průkazná.

97 Co se týče dřívějších posouzení Komise, je pravda, že tento orgán odpověděl dne 21. června 1985 na písemnou otázku evropského poslance č. 13/85 následovně: „[...] Feta je druh sýru, a nikoliv označení původu." (Úř. věst. ze dne 30. září 1985, C 248, s. 13).

98 V tomto ohledu je nicméně třeba uvést, že v této době ještě neexistovala ochrana Společenství označení původu a zeměpisných označení, která byla zavedena poprvé základním nařízením. V době této odpovědi byl název „Feta" chráněn v Řecku jen tradičními zvyklostmi.

99 Z výše uvedeného vyplývá, že vícero příslušných a důležitých poznatků poukazuje na to, že tento název nezdruhověl.

100 S přihlédnutím k těmto skutečnostem je třeba mít za to, že Komise mohla v napadeném nařízení právem rozhodnout, že pojem „Feta" nezdruhověl ve smyslu čl. 3 základního nařízení.

K odůvodnění

101 Co se konečně týče argumentu, podle kterého je odůvodnění napadeného nařízení nedostatečné s ohledem na zjištění, že název „Feta" není druhový, je třeba zkoumat jednak dosah stanoviska vědeckého výboru a jednak to, do jaké míry je poskytnuté odůvodnění podrobné.

102 V jedenáctém až dvacátém prvním, jakož i v třicátém třetím bodě odůvodnění tohoto nařízení Komise sama analyzuje otázku, zda je „Feta" druhovým pojmem. Komise přihlédla ke stanovisku vědeckého výboru jen ve dvacátém druhém až třicátém druhém bodě odůvodnění. Je tedy nepřesné tvrdit, že odůvodnění obsažené v uvedeném nařízení ohledně otázky, zda je pojem „Feta" druhový, spočívá pouze v převzetí tohoto stanoviska.

103 Z rozhodnutí 93/53 vyplývá, že vědecký výbor byl zřízen Komisí a jeho členové jsou Komisí jmenováni. Zasedání uvedeného výboru svolává zástupce uvedeného orgánu a jeho jednání se týkají otázek, ohledně kterých Komise požádala o stanovisko.

104 V souladu s těmito ustanoveními Komise mohla, tak jak to učinila v projednávaném případě, položit dle svého uvážení odborníkům jmenovaným do tohoto výboru otázky ve věci označení původu, aby jí tito pomohli vyřešit problém. Kromě toho Komisi přísluší rozhodnout, v jaké míře se zamýšlí řídit stanoviskem uvedeného výboru.

105 Z třicátého třetího bodu odůvodnění napadeného nařízení vyplývá, že v projednávaném případě se Komise rozhodla řídit zjištěními tohoto výboru. Tento postup je v souladu jak s ustanoveními rozhodnutí 93/53, tak s ustanoveními článku 253 ES.

106 Co se týče úrovně podrobnosti odůvodnění poskytnutého v napadeném nařízení k otázce, zda je pojem „Feta" druhový, je ustálenou judikaturou, že odůvodnění vyžadované článkem 253 ES musí být přizpůsobeno povaze dotčeného aktu a musejí z něho jasně a jednoznačně vyplývat úvahy orgánu, jenž akt vydal, tak aby dotčené osoby mohly rozpoznat důvody, které vedly k přijetí opatření a příslušný soud mohl vykonávat svůj přezkum (viz rozsudky ze dne 7. února 2002, Weber, C-328/00, Recueil, s. I-1461, bod 42, a v něm uvedená judikatura). Nicméně autor takového aktu není povinen vyjádřit se ke skutečnostem, které mají jasně druhořadý význam, nebo předpokládat možné námitky (viz v tomto smyslu rozsudek ze dne 2. dubna 1998, Komise v. Sytraval a Brink's France, C-367/95 P, Recueil, s. I-1719, bod 64).

107 Komise jasně vysvětlila v jedenáctém až třicátém třetím bodě odůvodnění napadeného nařízení podstatné skutečnosti, které ji dovedly k závěru, že název „Feta" není druhový ve smyslu článku 3 základního nařízení. Toto je pro účely článku 253 ES dostatečným odůvodněním.

108 Z toho vyplývá, že argument, podle kterého je odůvodnění napadeného nařízení nedostatečné ve vztahu k zjištění, že název „Feta" není druhovým, je neodůvodněný.

109 Z toho vyplývá, že žalobní důvod vycházející z porušení čl. 3 odst. 1 základního nařízení a článku 253 ES musí být zamítnut jako neopodstatněný.

110 S přihlédnutím ke všem výše uvedeným úvahám je třeba projednávané žaloby zamítnout.

K nákladům řízení

111 Podle čl. 69 odst. 2 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že Komise požadovala náhradu nákladů řízení a Spolková republika Německo a Dánské království neměly ve věci úspěch, je namístě uložit jim náhradu nákladů řízení. V souladu s čl. 69 odst. 4 téhož jednacího řádu Řecká republika, Francouzská republika a Spojené království, které vstoupily do řízení jako vedlejší účastníci, nesou vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (velký senát) rozhodl takto:

1) **Žaloby se zamítají.**

2) **Spolkové republice Německo se ukládá náhrada nákladů řízení spojených s věcí C-465/02 a Dánskému království se ukládá náhrada nákladů řízení spojených s věcí C-466/02.**

3) **Řecká republika, Francouzská republika a Spojené království Velké Británie a Severního Irska nesou vlastní náklady řízení.**

Podpisy.